

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 38T/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719010111
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2019:1719010111.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, samosudcom Marekom Mikulčíkom, v trestnej veci obžalovaného Q. B., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm.c / Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. decembra 2019 v Pezinku, takto

rozhodol:

Obžalovaný: Q. B., M.. X. P. XXXX F. Q., A. Q. T.,

sa podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Pezinok sp. zn. Pv 547/18/1107 zo dňa 21. 3. 2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno b/ Trestného zákona, spáchaný na tom skutkovom základe,

ž e

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval v období od mesiaca november 2017 až doposiaľ neprispieval riadne na výživu svojho syna S. K., nar. XX.XX.XXXX, dcéry S. K., nar. XX.XX.XXXX a syna T. K., nar. XX.XX.XXXX, všetci trvale bytom T. XXX, napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine, predovšetkým z ustanovenia § 62, a taktiež mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č. k. 12P/99/2017-46 zo dňa 31.10.2017, právoplatným dňa 12.01.2018, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť Q. B., nar. 03.09.1976 na syna S. K., nar. XX.XX.XXXX z doterajšej sumy 80,- € mesačne na sumu 130,- € mesačne, na syna T. K., nar. XX.XX.XXXX z doterajšej sumy 60,- € mesačne na sumu 120,- € mesačne a na dcéru S. K., nar. XX.XX.XXXX z doterajšej sumy 60,- € mesačne na sumu 120,- € mesačne u všetkých počnúc dňom 01.11.2017, ktoré sumy je povinný zasielať k rukám matky, J. B.B., D.. U., trvale bytom T. XXX, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, čím mu tak za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom spolu na všetky tri deti v sume 4.620,- € z celkovej dlžnej sumy 9.250,- €, nakoľko v jednotlivých splátkach uhradil spolu sumu vo výške 4.630,- €,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Pezinok podala na obžalovaného Q. B. dňa 26. marca 2019, pod číslom Pv 547/18/1107-8 na tunajšom súde obžalobu, pričom skutok uvedený v obžalobe právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c / Tr. zák. Obžalovaný sa mal podľa obžaloby trestného činu dopustiť na skutkovom základe, uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Samosudca vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného Q. B., výsluchom svedkyne J. B. a prečítaním listinných dôkazov (č.l. 38 - rozsudok OS Pezinok č.k. 12P/99-2017-46, č.l. 48 - rozsudok OS Pezinok sp. zn. 38T/85/2016, č.l. 57-61 - poštové poukážky, č.l. 70 - pracovný posudok, č.l. 79 - výpis z ústrednej evidencie priestupkov , č.l. 82 - odpis z registra trestov , č.l. 25-27 - rodné listy detí, č.l. 144 - ponuka práce, č.l. 145 - ponuka práce, č.l. 146 - ponuka práce, č.l. 147 - potvrdenie o hľadaní zamestnania, č.l. 148 - potvrdenie o hľadaní zamestnania).

Samosudca vykonal výsluch obžalovaného Q. B. v zmysle ustanovení § 258 Tr.por. a zistil, že pri výsluchu vedenom prokurátorom vypovedal obžalovaný nasledovne: „Ja by som chcel uviesť, že výživné platím pravidelne, a to vo výške 200,- € mesačne, toto platím odkedy mi bolo naposledy zvýšené. Niekedy po deťoch pošlem exmanželke aj nejaké drobné. Takéto výživné platím na tri deti, mal som aj vyživovaciu povinnosť na najstaršieho syna, ale táto mi už zanikla, nakoľko najstarší syn už začal pracovať. S najmladšími dvoma deťmi - dvojičkami, sa ja stretávam veľmi často, tieto chodia ku mne aj na víkendy, takmer každý víkend. Veci na oblečenie im ja nekupujem, ale veci na oblečenie dostávajú od príslušníkov mojej rodiny, teda si myslím, že s oblečením dvojčiek problém nie je. Ja pracujem v spoločnosti Elektrostavex v Bratislave, už 19 rokov ako elektromontér, s čistým mesačným príjmom vo výške 520,- €, môj denný pracovný čas je 8 hodín. Už roky si hľadám inú prácu, nie vždy sú ponúkané pozície pre mňa vhodné, resp. aj keď ponúkajú vyšší plat, je to iba na chvíľu, často som aj odmietaný kvôli tomu, že mi momentálne plynie skúšobná doba podmienenečného odsúdenia. Fajčím denne cca 3 cigarety, auto mám staré 19 rokov, nepojazdné BMW, lebo ani nemám na jeho opravu. Nehnuteľnosti žiadne nevladám, o všetko ma obrala exmanželka pri rozvoде. Bývam u svojej matky v rodinnom dome, ktorý je v jej vlastníctve. Matke na bývanie prispievam sumou vo výške 100,- až 120,- € mesačne.“ . Samosudca ďalej zistil, že pri výsluchu vedenom obhajcom vypovedal obžalovaný nasledovne: „Ja som tento rok podával návrh na zníženie výživného na tri maloleté deti, doposiaľ v tejto veci nie je právoplatný rozsudok. Na plnenie vyživovacej povinnosti voči trom maloletým deťom, mi prispievajú finančne aj naturálne členovia mojej rodiny. Niekedy kupujú deťom veci, niekedy s nimi chodíme na výlety. Od októbra 2019, ja prispievam na výživu troch maloletých detí sumou 250,- € mesačne, ktorú som si mohol dovoliť, keďže mi odpadla vyživovacia povinnosť na najstaršieho syna. Pri vyporiadaní BSM po rozvoде ma manželka vyplatila sumou 28.000,- €, z ktorých som časť použil na zakúpenie auta pre syna, značná časť išla na právnikov, bol som s deťmi na pár výletoch. Bývalá manželka v rámci vyporiadania BSM získala sumu okolo 80.000,- €. Ja mám momentálne dlžoby voči členom svojej rodiny za to, že mi pomáhajú s plnením vyživovacej povinnosti, avšak ani neviem, koľko to môže byť a taktiež nepredpokladám, že im to splatím, nakoľko nemám z čoho. Na bankových účtoch ja nemám žiadne finančné prostriedky, od banky som aj skúšal získať peniaze, ale vzhľadom na moje pomery, nemám šancu získať ani len spotrebný úver. Teraz aktuálne čakám na jedno vyjadrenie od banky, ohľadom spotrebného úveru.“. Na doplňujúce otázky samosudcu a prokurátora, obžalovaný uviedol, že s plnením vyživovacej povinnosti mu pomáhajú jeho dve sestry a jeho dvaja bratia. Ďalej uviedol, že jeho návrh na zníženie výživného bol doposiaľ neprávoplatne zamietnutý.

Samosudca vykonal výsluch svedkyne J. B. v zmysle ustanovení § 261 Tr.por. a zistil, že pri výsluchu vedenom prokurátorom vypovedala svedkyňa nasledovne: „Ja by som chcela uviesť, že za posledné dva roky mi môj bývalý manžel nezaplatil ani v jednom mesiaci také výživné, ako mal určené súdom, t. j. na tri deti spolu 370,- €. Výživné mi platil vždy v menších sumách (100,- €, 150,- €, 200,- €). Teraz naposledy v novembri 2019 mi poslal výživné za október 2019, prvý krát v sume 250,- €. Od marca 2019 platil pravidelne sumu 200,- € mesačne. Ja tu teraz so sebou nemám poštové poukážky o úhradách výživného. Obžalovaný sa stretáva s dvoma najmladšími deťmi pravidelne, chodievajú k nemu na víkendy, bráva ich do kina, chodievajú s nimi na výlety. Ja pracujem v Pezinku v autoškole v administratíve, popri tom si privyrábam ako opatrovatelka v Budmericiach, kde sa starám o postihnuté dieťa. Finančne mi vždy vypomáhajú rodičia, nakoľko môj príjem a výživné na deti mi častokrát nepostačuje na úradu všetkých nákladov. Bývam so štyrmi deťmi v prenajatom byte, teda mesačne musím vždy poplatiť šeky, a za niečo potom nakúpiť potraviny. Môj bývalý manžel dlhodobo pracuje v Báhoni u L. W., celý život sme to mali tak, že ja som bola doma a starala som sa o deti a manžel nás živil, aj keď som po skončení materskej dovolenky mohla ísť do práce, on si to výslovne neprial, chcel, aby som zostala doma, starať sa o deti. Manžel dokázal za mesiac zarobiť aj 1.000,- €, pretože je elektrikár a chodieval cez víkend na fušky. Nebolo pre neho problémom spraviť veľký nákup v Tesco aj za 100,- €, napríklad každý víkend. Pokiaľ mi bývalý manžel vyčíta to, že som nešla bývať s deťmi k matke uvádzam, že to nie je len tak, nastahovať sa aj so štyrmi deťmi k niekomu, my sme teraz doma piati, každý potrebuje nejaké svoje

súkromie. Deti rastú neustále, potrebujú nejakú obuv, či oblečenie, nepostačuje im len to, že im bývalý manžel donesie nejaké staršie čižmy. Ja si myslím, že takýmto neplnením si vyživovacej povinnosti ma bývalý manžel vydiera a chce docieľiť to, aby som sa k nemu vrátila, aby som padla na dno. Ja som síce na dne, ale nikdy sa k nemu nevrátim.“ Samosudca ďalej zistil, že pri výsluchu vedenom obhajcom vypovedala svedkyňa nasledovne: „Ja zarábam v autoškole 400,- € mesačne v čistom, za opatrovanie detí zarábam 5,- € za hodinu, opatrujem ich podľa potreby, mesačne tak zarobím cca 250,- €, mám stredoškolské vzdelanie bez maturity. Pri vyporiadaní BSM som ja bývalého manžela vyplatila sumou 32.000,- €, taká istá suma zostala aj mne, použila som ju na hradenie výdavkov na starostlivosť o seba a deti, keďže som bola v danom čase aj nezamestnaná. Z tejto sumy som taktiež kúpila auto a zaplatila som vodičský preukaz sebe a synovi. Ako som si robila vodičský preukaz, tak som sa hneď v tej autoškole zamestnala, tam pracujem od roku 2016, podmienkou zamestnania bolo to, že si spravím živnosť. S deťmi sa bývalý manžel stretáva aj nad rámec určený súdom, ja s ním nekomunikujem, ale deti áno, niekedy povedia, že toto je v kine, na to by sme chceli ísť a tak s ním idú do kina. 13-ročný syn teraz bol naposledy u otca a za to že otcovi umyl auto, mu otec dal 30,- €, s ktorými sa mi doma pochválil. To sú A. peniaze, on si ich odkladá, ja ich od neho nepýtam.“ Na doplňujúce otázky samosudcu svedkyňa uviedla, že pokiaľ žila s obžalovaným v manželstve, tak v domácnosti nikdy nemali finančné problémy. Obžalovaný pracoval, častokrát aj dlho do noci, veľakrát chodieval po práci ešte na fušky, nikdy preto nemali problém s peniazmi. Pravidlom boli veľké nákupy v Tesco. Peniaze si svedkyňa od obžalovaného vždy musela pýtať, napríklad, keď išla do mesta niečo kúpiť. Deti núdzu nepoznali, na čo ukázali, to im mohli kúpiť. Teraz je situácia taká, že svedkyňa musí dcéru vysvetľovať, prečo dcéra nemôže mať mäso. Svedkyňa vypovedala, že na obžalovaného podávala aj návrh na exekúciu, pričom jej odpísali, že obžalovaný nič nemá a nič mu teda nemôžu exekvovať. Odkedy je najstarší syn svedkyne zamestnaný, prispieva jej na bývanie sumou 100-120 € mesačne.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní samosudca zistil, nasledovné skutočnosti:

Z rodných listov nachádzajúcich sa na č.l. 25-27 spisu samosudca zistil, že v knihe narodení matričného úradu Trnava sa nachádzajú zápisy o narodení detí: P. B. dňa XX.XX.XXXX; P. B. dňa XX.XX.XXXX; A. B. dňa XX.XX.XXXX; pričom ako otec týchto detí je zapísaný Q. B., M.. X. P. XXXX, a ako matka týchto detí je zapísaná J. B., D.. U., M.. XX. L.T. XXXX.

Z rozsudku nachádzajúceho sa na č.l. 38-47 spisu samosudca zistil, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/99/2017-46 zo dňa 31. októbra 2017 bolo čiastočne vyhovené návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti B.: P., narodený XX.XX.XXXX, A., M. XX.XX.XXXX a P., M. XX.XX.XXXX, pričom otcovi maloletých detí súd uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého P. B., z doterajšej sumy 80 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne na maloletého A. B., z doterajšej sumy 60 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a na P. B., z doterajšej sumy 60 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne u všetkých počnúc dňom 01.11.2017, ktoré sumy otca zaviazal zasieľať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. . Vo zvyšku súd návrh matky zamietol. Týmto rozsudkom sa zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 28P 8/2015-55 zo dňa 30.07.2015 v časti výšky výživného na maloleté deti P., A. J. P. V odôvodnení rozsudku sa v bode 13. uvádza nasledovné: „Otec je rozvedený, okrem troch vyživovacích povinností ďalšie nemá, zamestnaný je ako elektrikár u Hrčka Elektrostavex a jeho príjem je mesačne netto 428 eur, iný príjem nemá, nemá žiadne brigády, nepodniká. Otec na pojednávaní uviedol, že keď bol ženatý brigádoval, keď mu manželka zrušila kontakty na zákazníkov, nových nezískal, prácu si hľadá veľmi ťažko, lebo práce je menej. Počas manželstva všetko čo zarobil dával manželke a bolo to aj 1000 eur mesačne. Nie je pravdou, že má brigády. Od bývalej manželky dostal 28000 eur, za tieto peniaze kúpil auto BMW 2500 eur, plnoletému synovi kúpil Octáviu 7000 eur, zostalo mu cca 7000 eur. Otec býva u svojej matky, nájom neplatí, nemá z čoho. S deťmi sa pravidelne stretáva každý druhý víkend a aj mimo tohto obdobia.“ Podľa doložky Okresného súdu Pezinok rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/99/2017-46 zo dňa 31. októbra 2017 nadobudol vykonateľnosť dňa 27. decembra 2017 a právoplatnosť dňa 12. januára 2018.

Z rozsudku nachádzajúceho sa na č.l. 48-49 spisu samosudca zistil, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 38T/85/2016 zo dňa 2. marca 2017, bol obžalovaný Q. B. uznaný vinným zo spáchania: prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/, e/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona; prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1; prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona; za ktoré trestné činy mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Výkon trestu odňatia slobody bol

obžalovanému podmienične odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 24 mesiacov. Zároveň súd obžalovanému podľa § 73 ods.2, písm. c/ Trestného zákona a § 74 ods. 2 Trestného zákona uložil ambulantné protitoxikomanické ochranné liečenie. Uvedeným rozsudkom súd schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi obžalovaným a prokurátorom na hlavnom pojednávaní, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2. marca 2017.

Z kópií poštových poukazov nachádzajúcich sa na č.l. 57-61 spisu samosudca zistil, že prostredníctvom Slovenskej pošty a.s., odosielateľ (obžalovaný Q.G. B.) poukazoval adresátovi (J. B.) finančné prostriedky nasledovne: dňa 08.11.2017 sumu 280,- €; dňa 14.12.2017 sumu 200,- €; dňa 09.01.2018 sumu 200,- €; dňa 15.02.2018 sumu 200,- €; dňa 15.03.2018 sumu 200,- €; dňa 16.04.2018 sumu 200,- €; dňa 15.05.2018 sumu 200,- €; dňa 15.06.2018 sumu 200,- €; dňa 06.07.2018 sumu 200,- €; dňa 15.08.2018 sumu 100,- €; dňa 07.09.2018 sumu 150,- €; dňa 05.10.2018 sumu 150,- €; dňa 19.11.2018 sumu 100,- €; dňa 06.12.2018 sumu 200,- €; dňa 15.01.2019 sumu 200,- €; dňa 08.02.2019 sumu 200,- €.

Z pracovného posudku nachádzajúceho sa na č.l. 70 spisu samosudca zistil, že ho vyhotovil dňa 20. januára 2019 v Báhoňi zamestnávateľ L. W. ELEKTROSTAVEX, so sídlom Mlynská 26, 900 84 Báhoň, adresoval ho OR PZ Pezinok a uviedol v ňom nasledovné: „Menovaný Q. B.,M..XX..XX.XXXX, trvale bytom T. je u nás zamestnaný na hlavný pracovný pomer ako elektromontér. Do pracovného pomeru je zaradený od 01.04.2002. Pracovné výsledky sú priemerné a čistý mesačný príjem má 502,57€. Vyživovaciu povinnosť nenahlásil ani zrážky zo mzdy. Ale dňa 17.9.2018 nám bol doručený list od súdneho exekútora Mgr. Martin KÔSTKA -"Prikaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy" na uspokojenie pohľadávky: zameškané výživné 07,08/2018. Menovaný zo zrážkami nesúhlasil a požiadal súdneho exekútora o splátkový kalendár, kde navrhol sumu zrážok, ktoré bude splácať on sám. K dnešnému dňu nemáme ďalšie informácie ohľadom splátok. Uvedený pracovník nemá konfliktnú povahu, v kolektíve nevyvoláva hádky ani rozbroje. Do rozvodu sa o rodinu staral, jeho manželka bola v domácnosti a celé zabezpečenie rodiny, alebo veľká časť bola na ňom. Po rozvode ktorý zle dopadol (z jeho pohľadu) ostal utiahnutý a nezapája sa do mimopracovných aktivít s kolegami. Po rozvode mal určité obdobie keď mal problém s pracovnou dochádzkou (zaspával ráno), ale potom to prestalo. Jeho pohľad na spoločnosť, zriadenie, morálku... atď. je skeptický.“

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov nachádzajúceho sa na č.l. 79-81 spisu samosudca zistil, že obžalovaný Q. B. sa v období od 29.08.2014 do 30.01.2019 dopustil celkovo piatich priestupkov na úseku cestnej dopravy, za ktoré bol riešený blokovými pokutami (10,- € až 20,- €).

Z odpisu z registra trestov nachádzajúceho sa na č.l. 82 spisu samosudca zistil, že obžalovaný Q. B. bol v minulosti raz odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 38T/85/2016 zo dňa 2. marca 2017, pričom za trestný čin podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/, e/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podmienične na 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 2. marca 2019, ako aj ambulantné protitoxikologické ochranné liečenie.

Z ponúk práce nachádzajúcich sa na č.l. 144-146 spisu samosudca zistil, že na internetovej stránke <<https://www.istp.sk/>> boli uverejnené nasledovné ponuky pracovných pomerov na neurčitý čas: dňa 8. októbra 2019 - stavebný a prevádzkový elektrikár s miestom výkonu práce Bratislava-Nové Mesto a základnou zložkou mzdy 520,- € mesačne v hrubom; dňa 18. novembra 2019 - elektrikár s miestom výkonu práce Bratislava- Dúbravka a základnou zložkou mzdy 600,- € mesačne v hrubom; dňa 7. novembra 2019 - stavebný a prevádzkový elektrikár s miestom výkonu práce Bratislava - Karlova Ves a základnou zložkou mzdy 624,- € mesačne v hrubom.

Z potvrdení o hľadaní zamestnania nachádzajúcich sa na č.l. 147-148 spisu samosudca zistil, že obžalovaný Q. B. sa uchádzal o prijatie do zamestnania: dňa 20. februára 2019 u zamestnávateľa JJ elektro, s.r.o. so sídlom v Seredi, na pracovné miesto elektrikára, pričom zamestnávateľ nemal záujem o prijatie uchádzača o zamestnanie; dňa 17. apríla 2019 u zamestnávateľa Zelená Hôrka, s.r.o. so sídlom v Bratislave, na pracovné miesto elektrikára, pričom zamestnávateľ uviedol, že má záujem, avšak nevie uchádzačovi ponúknuť vyšší plat, ako 500,- €.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok v záverečnej reči poukázala na to, že vzhľadom na vykonané dokazovanie je potrebné skutkovú vetu obžaloby zmeniť tak, že obžalovanému Q. B. vznikol

dlh na výživnom v sume 4.620,- €, celková dlžná suma je 9.250,- €, z ktorej uhradil sumu vo výške 4.630,- €. Navrhla uznať vinu obžalovaného skutkovo a právne podľa obžaloby s tým, že konanie obžalovaného navrhla kvalifikovať ako nedbanlivostné spáchanie trestného činu, nakoľko bolo preukázané, že tento sa snažil plniť si vyživovaciu povinnosť podľa svojich možností a schopností a plat elektrikára dosahuje zhruba 520,- €, teda by mu bolo možné uložiť aj podmienený trest odňatia slobody, hoci svoj čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Alternatívne navrhla uložiť obžalovanému trest domáceho väzenia, a to za predpokladu, že budú splnené podmienky na výkon technickej kontroly.

Obhajkyňa v záverečnej reči poukázala na to, že bolo preukázané, že obžalovaný Q. B. si plní vyživovaciu povinnosť v súlade so zákonom stanovenou výškou, t. j. minimálne vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté dieťa. Obžalovaný nie je schopný plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške určenej súdom, navyše mu bola určená rozsudkom, ktorý mu nebol doručený, pričom jeho právoplatnosť nastala po tom, čo bol rozsudok vyvesený na úradnej tabuli súdu. Uviedla, že obžalovaný sa o tomto rozsudku dozvedel neskôr a následne sa bránil návrhom na zníženie výživného. Poukázala na to, že z poštových poukážok vyplýva, že obžalovaný si plnil vyživovaciu povinnosť každý mesiac vo výške, v ktorej ju plniť mohol, pričom táto výška určite presahovala sumu 30% vyplývajúcu zo zákona o životnom minime. Ďalej uviedla, že voči obžalovanému je momentálne aj vedená exekúcia pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. Poukázala aj na to, že obžalovaný si hľadá nové zamestnanie, ale nie je to ľahké, plneniu vyživovacej povinnosti sa nevyhýba, plní však len toľko, koľko môže. Argumentovala tým, že otázka výšky vyživovacej povinnosti v trestnom konaní, je samostatnou prejudiciálnou otázkou a súd v trestnom konaní nie je viazaný určením výšky vyživovacej povinnosti na základe rozhodnutia v civilnom procese. Navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť v zmysle zásady in dubio pro reo.

Obžalovaný Q. B. v záverečnej reči uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiam toho, čo povedala jeho obhajkyňa a nemá čo dodať. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil i právo posledného slova, pričom uviedol nasledovné: „Ja poukazujem na to, že nemám partnerku, alkohol nepijem, všetko čo zarobím, sa snažím dávať deťom, lebo mám len tie. Nemám dôvod im dávať menej, ako im patrí, resp. nejak naschvál si neplniť vyživovaciu povinnosť, ale jednoducho momentálne nemám viac peňazí, ktoré by som im mohol dať, aj keby som chcel.“

Trestný zákon v § 207 uvádza nasledovné:

„Zanedbanie povinnej výživy

- (1) Kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.
- (2) Kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.
- (3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2
  - a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,
  - b) závažnejším spôsobom konania, alebo
  - c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.“

V skutkovej vete posudzovanej obžaloby sa okrem iného uvádza, že povinnosť obžalovaného prispievať na výživu jeho detí „vyplýva zo Zákona o rodine, predovšetkým z ustanovenia § 62“.

§ 62 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) ustanovuje:

- „(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.
- (2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.
- (3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)
- (4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.“.

V poznámkach pod čiarou k zákonu o rodine sa k poznámke č. 13 , na ktorú odkazuje ustanovenie § 62 ods. 3 zákona o rodine uvádza : „ § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/601/>> o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z. z.“.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/601/>> o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o životnom minime“), za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 95,96 eura mesačne, ak ide 1. o zaopatrené neploleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o životnom minime sumy uvedené v § 2 sa upravujú vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

Podľa § 5 ods. 7 zákona o životnom minime sumy životného minima upravené podľa odseku 2 ustanoví opatrenie, ktoré vydá Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky podľa údajov zistených Štatistickým úradom Slovenskej republiky a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

Dňa 1.júla 2017 nadobudlo účinnosť opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 173/2017 Z.z. . úprave súm životného minima, ktorým suma životného minima podľa § 2 písm. c) zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/601/>>o životnom minime bola upravená na sumu 91,06 €.

Dňa 1.júla 2018 nadobudlo účinnosť opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 196/2018 Z.z. . úprave súm životného minima, ktorým suma životného minima podľa § 2 písm. c) zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/601/>>o životnom minime bola upravená na sumu 93,61 €.

Dňa 1.júla 2019 nadobudlo účinnosť opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 183/2019 Z.z. . úprave súm životného minima, ktorým suma životného minima podľa § 2 písm. c) zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/601/>>o životnom minime bola upravená na sumu 95,96 €.

Orgány činné v trestnom konaní nie sú pri posudzovaní trestnej zodpovednosti páchatel'a za neplnenie zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného v zmysle § 213 Tr. zák. o trestnom čine zanedbania povinnej výživy viazané rozhodnutím, v ktorom súd v občianskoprávnom konaní stanovil túto povinnosť a výšku výživného. Tieto otázky sú oprávnené riešiť v rámci posudzovania predbežných otázok v zmysle § 9 ods. 1 Tr. por. Sú pritom povinné rešpektovať všetky zákonné hľadiská rozhodné pre stanovenie výšky výživného v zmysle § 96 ods. 1 zákona o rodine. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 23. septembra 1992, sp. zn. 7 Tz 57/92.)

Vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach dospel samosudca k záveru, že skutok, pre ktorý je obžalovaný Q. B. stíhaný sa stal a spáchal ho obžalovaný. Obžalobe sa totiž podarilo preukázať, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu vo výške stanovenej rozhodnutím súdu. Obhajobe sa však podarilo preukázať to, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť plnil pravidelne každý mesiac, pričom na výživu svojich troch detí prispieval sumou, ktorá prevyšuje zákonom ustanovenú sumu. Z výpovedí obžalovaného a svedkyne B. F.yplynulo, že v období od novembra 2017 do decembra 2019 nenastalo to, že by si obžalovaný počas najmenej troch mesiacov svoju vyživovaciu povinnosť neplnil vôbec. Obžalovaný v obžalobou vymedzenom období prispieval na výživu svojich troch detí podľa svojich možností a schopností. Prispieval pravidelne každý mesiac v sumách, ktoré síce nedosahovali výšku jeho vyživovacej povinnosti určenej súdnym rozhodnutím, avšak zároveň prevyšovali výšku jeho vyživovacej povinnosti stanovenej zákonom. Z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by obžalovaný žil hýrivým spôsobom života, resp., že by peniaze získané

svojou prácou vynakladal na iné, ako nevyhnutné výdavky spojené s jeho živobytím. Obžalovaný má záujem plniť si svoju vyživovaciu povinnosť vo výške stanovenej súdnym rozhodnutím, preto si aktívne hľadá zamestnanie, v ktorom by dosahoval vyšší zárobok.

Konanie obvineného, ktorý si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného plní, síce nie vo výške stanovenej súdnym rozhodnutím, avšak vo výške, ktorá je v jeho možnostiach a schopnostiach, pričom výška plnenia obvineného presahuje zákonom ustanovenú minimálnu sumu vyživovacej povinnosti (vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona), nie je trestným činom, ani priestupkom, ale ide o konanie postihnuteľné inými prostriedkami štátneho donútenia, najmä prostredníctvom exekúcie.

Za toho stavu samosudca dospel k záveru, že je potrebné obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodiť, nakoľko jeho skutok nie je trestným činom, ani priestupkom.

To sú rationis decidendi, pre ktoré súd rozhodol tak, ako sa to uvádza v enunciiate tohto rozhodnutia.

Ako obiter dictum svojho rozhodnutia Okresný súd Pezinok dodáva, že v posudzovanej obžalobe išlo celkom zjavne o nadbytočné riešenie už existujúceho civilného sporu (medzi povinným Q. B. a oprávnenou J. B., zastúpenou súdnym exekútorom Mgr. Martinom Kôstkom) prostriedkami trestného práva. Pokiaľ už obsahu vyšetrovacieho spisu vyplývalo, že obvinený Q. B. si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť pravidelne plní, nakoľko v období vymedzenom v uznesení o vznesení obvinenia sa ešte nestalo, že by na výživnom na tri maloleté deti oprávnenej osobe poukázal menej, ako podľa ustanovenia § 62 ods. 3 zákona o rodine minimálne má, nie je splnená základná hypotéza právnej normy v zmysle § 207 ods. 1 Tr. zák. Konanie obvineného, ktorý si plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného, síce nie vo výške stanovenej súdnym rozhodnutím, ale vo výške, ktorá je v jeho možnostiach a schopnostiach, pričom výška jeho plnenia presahuje zákonom ustanovenú minimálnu sumu vyživovacej povinnosti vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, je postihnuteľné inými prostriedkami štátneho donútenia, mimo trestného konania. V danom prípade výkonom rozhodnutia prostredníctvom súdneho exekútora, pričom trestné stíhanie takéhoto obvineného je až prostriedkom ultima ratio. Keďže už pri podaní návrhu na podanie obžaloby zo strany policajta prokurátorovi z obsahu vyšetrovacieho spisu nevyplývalo, že by si obvinený najmenej tri mesiace po dobu dvoch rokov vôbec neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje tri maloleté deti, bolo namieste, aby prokurátor zvažil, či nie sú dané dôvody na zastavenie trestného stíhania. Pre úplnosť Okresný súd Pezinok dodáva, už uznesením z 9. apríla 2019, sp.zn. 38T/13/2019 obžalobu Okresnej prokuratúry Pezinok sp. zn. Pv 547/18/1107 zo dňa 21. 3. 2019 odmietol, avšak Krajský súd v Bratislave na podklade sťažnosti podanej prokurátorom uznesením zo 17. júla 2019, sp.zn. 1To/49/2019 sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, cestou Okresného súdu Pezinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.